ไหว้พระดีศรีอุบลฯ

เสริมสิริมงคลชีวิต

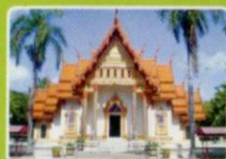

จัดทำโดย
ฝ่ายส่งเสริมการท่องเที่ยว
เทศบาลนครอุบลราชธานี
Tel : 045-246060 www.cityub.net

BLANK

สารบัญ

ไหว้พระดีศรีอุบลฯ เสริมสิริมงคลชีวิต

คำปรารภ

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นราชธานีแห่งเดียวของไทย ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 200 ปี ประชาชนมีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย มีความอบอุ่นเป็นกันเอง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเราชาวอีสาน ประชาชนไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดๆ ก็มีความสุขสงบตามวิถีธรรมของแต่ละศาสนานำมาซึ่งความสงบร่มเย็นในสังคมเสมอมา

เทศบาลนครอุบลราชธานี ขอเชิญท่านมาร่วมสืบสานสิ่งดีงาม ด้วยการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่าในมุมมองใหม่ ให้ท่านได้มาไหว้พระสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อความเป็นสิริมงคลชีวิต เฉพาะในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี มีวัดวาอารามเก่าแก่ มีพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เลื่อมใสศรัทธา น่าเที่ยว น่าศึกษา ตามหาแก่นธรรม ถึง 25 วัด และยังมีโบสถ์คาทอลิก มัสยิด ศาลเจ้า ที่สวยงามและเป็นที่เคารพศรัทธาของแต่ละศาสนา ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนได้เคารพสักการะ

คู่มือไหว้พระดีศรีอุบลฯ เสริมสิริมงคลแห่งชีวิตฉบับนี้ ขอเป็นส่วนหนึ่งในการสืบสานการท่องเที่ยวด้านอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และสิ่งอันดีงามที่บรรพชนได้สร้างบ้านแปงเมืองของเรามาจนทุกวันนี้

นางรจนา กัลป์ตินันท์

นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี

ศาลหลักเมือง

ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของทุ่งศรีเมือง สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2515 โดยกรมศิลปากรออกแบบเป็นยอดบัวตูมใช้ไม้ชัยพฤกษ์ในการสร้าง และเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2519 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิด

พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (สิริจนฺโท จันทร์ สุภสร)

นามเดิม จันทร์ สุภสร เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2399 ที่บ้านหนองไหล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี บิดาชื่อ หลวงสุโภรสุประการ(สอน) กรรมการเมืองอุบลราชธานี มารดาชื่อ แก้ว อาชีพทำนาทำสวน เป็นบุตรคนหัวปี มีพี่น้อง 11 คน

ท่านเป็นผู้ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาในภาคอีสานอย่างกว้างขวาง เป็นผู้อำนวยการ การศึกษามณฑลอีสาน สร้างวัดเสน่หา ที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งต่อมาได้เป็นพระอารามหลวง

ด้านการประพันธ์ ท่านเป็นนักเทศน์ นักปกครอง นักศาสนา ท่านแต่งหนังสือไว้จำนวนมาก เช่น กาพย์ปาฏิโมกข์ กาพย์เวชสันดรชาดก กาพย์เซิ้งบ้องไฟ เป็นต้น

ท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นจอมปราชญ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน คันถธุระและพระวิปัสสนาธุระ ประชาชนจังหวัดอุบลราชธานีร่วมใจกันสร้างอนุสาวรีย์นี้ขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2532 เพื่อเป็นที่สักการะและเป็นอนุสรณ์แห่งเกียรติคุณ ตั้งอยู่บริเวณศาลหลักเมือง

ท่านมรณภาพเมื่ออายุได้ 76 ปี ในอิริยาบถนั่ง ณ ห้องกลางกุฏิหอเขียว วัดบรมนิวาส เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2475

เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวีรวงศ์ (ติสฺโส อ้วน แสนทวีสุข)

ชื่อเดิม อ้วน ฉายา ติสฺโส ชื่อสกุล แสนทวีสุข ชื่อบิดา เมืองกลาง (เคน) ตำแหน่งเพี้ยกรมการเมืองอุบลราชธานี ชื่อมารดา บุดสี เกิดที่บ้านแคน ตำบลดอนมดแดง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันเสาร์ที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2410

ท่านเป็นผู้ส่งเสริมการศึกษาด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมในภาคอีสาน ได้รจนาหนังสือจำนวนมาก เช่น พระธรรมเทศนา หนังสือคำสอน เช่น หลักชูชาติ แว่นใจ สอนหนุ่มน้อย สอนนาย หลักครู เป็นต้น และท่านเป็นผู้สร้างพระพุทธสัพพัญญูเจ้าปางมารวิชัย เพื่อเป็นพระประธานในพระอุโบสถวัดสุปัฏนาราม สร้างพระอุโบสถวัดสุปัฏนารามที่สวยงาม และโปรดการออกเทศนาอบรมพุทธศาสนิกชนทั่วทุกภูมิภาค ประชาชนจังหวัดอุบลราชธานีร่วมใจกันสร้างอนุสาวรีย์นี้ เมื่อพุทธศักราช 2532 เพื่อเป็นที่สักการะและเป็นอนุสรณ์แห่งเกียรติคุณ ตั้งอยู่บริเวณศาลหลักเมือง

สมเด็จพระมหาวีรวงศ์ (อ้วน ติสโส) อายุ 89 ปี พรรษา 68 ได้มรณภาพที่หอธรรมวิจารณ์ วัดบรมนิวาส เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2494 เวลา 18.45 น. ด้วยโรคชราภาพ

วัดหลวง

ประวัติความเป็นมาของวัด (วัดแห่งแรกของเมืองอุบล)

วัดหลวง ตั้งอยู่ที่ถนนพรหมเทพ ริมฝั่งแม่น้ำมูล มีเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ เมื่อปีกุน พ.ศ.2324 พระปทุมวรราชสุริยวงศ์ (เจ้าคำผง) อพยพมาจากดอนมดแดง มาตั้งบ้านเมืองใหม่ที่ดงอู่ผึ้ง และเห็นว่าที่แห่งนี้เหมาะที่จะสร้างบ้านเมือง วัดวาอาราม เพื่อเป็นศรีสง่าแก่บ้านเมือง เป็นที่อยู่อาศัยสืบทอดพระพุทธศาสนา จึงให้พระสงฆ์ที่อพยพมาด้วยลงมือก่อสร้าง ให้ช่างที่อพยพมาจากเวียงจันทน์พร้อมด้วยท่านอุปฮาด ราชบุตร ราชวงศ์ท่านท้าวเพี้ย กรรมการน้อยใหญ่ ร่วมกันก่อสร้าง วัดจึงสำเร็จสวยงามสมเจตนารมณ์ มีการสร้างโบสถ์ องค์พระประธาน กุฏิวิหาร ศาลาการเปรียญ หอไตร หอกลาง หอโปง หอระฆัง พร้อมบริบูรณ์ทุกอย่าง เป็นสังฆาวาสที่สวยงามมาก

เมื่อสร้างเสร็จได้ตั้งนามว่า วัดหลวง ซึ่งถือว่าเป็นวัดแรกของเมืองอุบลราชธานี และถือได้ว่าเป็นวัดประจำเจ้าเมืองอุบลราชธานีคนแรกนั้นก็คือ เจ้าคำผง นั่นเอง วัดนี้ได้ถือเป็นสถานที่ถือน้ำพิพัฒน์สัตยาในสมัยแรกๆ ที่ได้ชื่อว่า วัดหลวง เพราะตั้งชื่อตามนามของเจ้าคำผง ชาวเมืองเรียกเจ้าคำผงว่า เจ้าองค์หลวง หรืออาชญาหลวง

วัดศรีอุบลรัตนาราม (วัดศรีทอง)

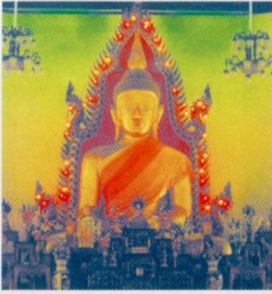
เป็นอารามหลวงตั้งอยู่บนถนนอุปราช ข้างศาลากลางจังหวัดในตัวเมืองอุบลฯ พระอุโบสถสร้างตามแบบวัดเบญจมบพิตรและเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วบุษราคัม พระคู่บ้านคู่เมือง ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี จะมีการอัญเชิญพระแก้วบุษราคัมเข้าขบวนแห่ไปรอบตัวเมืองอุบลราชธานี เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้นมัสการและสรงน้ำ

พระแก้วบุษราคัม

พระแก้วบุษราคัมประดิษฐานอยู่ที่วัดศรีอุบลรัตนาราม อยู่ในพระอุโบสถที่สร้างตามแบบพระอุโบสถเบญจมบพิตรกรุงเทพมหานคร เป็นพระพุทธปฏิมากรปางมารวิชัย สมัยเชียงแสน แกะมาจากแก้วบุษราคัม หน้าตักกว้าง 5 นิ้ว สูงจากเรือนแท่นถึงเปลวพระโมลี 10 นิ้ว มีความงดงามมาก ตามตำนานเล่ากันมาว่า พระวรราชภักดี (พระวอ) พร้อมด้วยบุตรหลานของพระตา คือ ท้าวคำผง ท้าวทิดพรหม และท้าวก่ำ บรรพบุรุษผู้ก่อตั้งเมือง อุบลราชธานี ได้อัญเชิญพระแก้วบุษราคัมมาจากกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทร์) แล้วนำมาประดิษฐานที่วัดบ้านดอนมดแดง และได้อัญเชิญมาประดิษฐานอยู่ที่วัดศรีอุบลรัตนาราม เป็นพระคู่บ้านคู่เมืองสืบกันมาแต่โบราณกาล จนถึงปัจจุบันนี้

วัดมหาวนาราม (วัดป่าใหญ่)

ตั้งอยู่บนถนนสรรพสิทธิ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง ชาวบ้านนิยมเรียกกันทั่วไปว่า "วัดป่าใหญ่" เป็นวัดเก่าแก่และถือเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดอุบลราชธานี เดิมเป็นเพียงสำนักสงฆ์ฝ่ายวิปัสสนากรรมฐานตั้งขึ้นในเวลาใกล้เคียงกับการสร้างเมืองอุบลฯ ใน พ.ศ.2322 ต่อมาในสมัยเจ้าเมืองคนที่ 2 คือ พระพรหมวรราชสุริยะวงศ์ (ท้าวทิดพรหม) ได้ยกฐานะเป็นวัดและถือเป็นวัดประจำเมืองแห่งที่ 2 ให้ชื่อว่า วัดป่าหลวงมณีโชติ แต่ชาวบ้านเรียกว่า วัดหนองตะพังหรือหนองสะพัง ตามชื่อหนองน้ำที่อยู่ใกล้เคียง ปรากฏหลักฐานศิลาจารึก ที่ตั้งอยู่ด้านหลังพระเจ้าใหญ่อินทร์แปง ระบุปีที่สร้างวัดนี้ตรงกับ พ.ศ.2350 โดยมีพระราชครูศรีสัทธรรมวงศาเป็นเจ้าอาวาสรูปแรกและเป็นผู้สร้างพระพุทธรูป "พระอินทร์แปง" หรือพระเจ้าใหญ่อินทร์แปง ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น วัดมหาวนาราม ปูชนียวัตถุที่สำคัญของวัดนี้ คือ พระเจ้าใหญ่อินทร์แปง เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ก่ออิฐถือปูนพร้อมกับลงรักปิดทอง ลักษณะศิลปะแบบลาว ขนาดหน้าตักกว้างประมาณ 3 เมตร สูงจากเรือนแท่นถึงเปลวพระโมลี 5 เมตร ในวันเพ็ญเดือน 5 (ประมาณเดือนเมษายน) ของทุกปีจะมีการทำบุญตักบาตร เทศน์มหาชาติชาดก และสรงน้ำปิดทองพระเจ้าใหญ่อินทร์แปง ซึ่งถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีมาจนทุกวันนี้

วัดทุ่งศรีเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนหลวงในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี มีพระอุโบสถสวยงามเป็นสถาปัตยกรรมอีสานที่ได้รับอิทธิพลจากกรุงเทพฯ สร้างประมาณต้นสมัยรัชกาลที่ 3 ภายในมีจิตรกรรมฝาผนัง ที่บ่งบอก ถึงอารยธรรมและวัฒนธรรมของคนอุบลในสมัยโบราณเมื่อ 200 กว่าปีมาแล้ว นอกจากนี้ยังมีหอไตรกลางน้ำ สร้างด้วยไม้ มีลักษณะผสมระหว่าง ไทย พม่า และลาว ลักษณะอาคารเป็นแบบไทย เป็นเรือน ฝาปะกน ขนาด 4 ห้อง เก็บตู้พระธรรมลงรักปิดทอง หลังคามีลักษณะเป็นศิลปะไทยผสมพม่า มีช่อฟ้าใบระกา แต่ หลังคาซ้อนกันหลายชั้น ส่วนลวดลายแกะสลัก บนหน้าบันทั้งสองด้าน เป็นลักษณะศิลปะแบบลาว เป็นสถาปัตยกรรมของอีสานที่สวยงามและสมบูรณ์ที่สุด ภายในวัดยังมีรอยพระพุทธบาทและจิตรกรรมฝาผนังแบบโบราณ

รอยพระพุทธบาทวัดทุ่งศรีเมือง

สร้างขึ้นในสมัย พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ผู้สร้างคือ ท่านเจ้าอริยวงศาจารย์ ญาณวิมลอุบลคณะภิบาลสังฆปาโมก (สุ่ย) เจ้าคณะเมืองอุบลราชธานี ในสมัยนั้นโดยที่ท่านได้เคยไปศึกษาที่กรุงเทพมหานคร ท่านจึงได้นำพระพุทธบาทจำลอง จากวัดสระเกศฯ มายังจังหวัดอุบลราชธานี และได้สร้างหอพระพุทธบาทขึ้นเป็นที่ประดิษฐานหอพระพุทธบาทหลังนี้ก็เป็นพระอุโบสถที่พระสงฆ์ใช้ทำสังฆกรรม มีลักษณะของศิลปะแบบรัตนโกสินทร์ตอนต้นและเป็นศิลปะเวียงจันทร์ผสมกันอยู่

จิตรกรรมฝาผนัง

สร้างขึ้นในสมัย พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 เช่นเดียวกันกับหอพระพุทธบาท ภาพเขียนทุกด้านเขียนขึ้นในสมัยเดียวกัน โดยเป็นจิตรกรรมเขียนเป็นภาพเทพชุมนุม พุทธประวัติตอนผจญมาร และปรินิพพาน ภาพชาดก ได้แก่ ปาจิตต์กุมารชาดก และมหาเวชสันดรชาดกกัณฑ์ต่างๆ ภาพจิตรกรรมเหล่านี้สะท้อนให้เห็นภาพสังคม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ความเจริญของบ้านเมือง การประกอบอาชีพ การละเล่น พิธีกรรม การแต่งตัว ทรงผม นอกจากภาพชาวพื้นบ้านถิ่นอีสานและชาวลาวแล้ว ยังแสดงภาพชาวต่างชาติ ที่มีบทบาทในประเทศไทยอีกด้วย

พระเจ้าใหญ่องค์เงิน

ประดิษฐานอยู่ที่หอพระบาท วัดทุ่งศรีเมือง ถูกปูนปิดทับและทาทองทั่วทั้งองค์มานานกว่าสองร้อยปี จนภายหลังทราบว่าทั้งองค์เป็นเนื้อเงิน จึงเป็นที่มาของพระเจ้าใหญ่องค์เงิน

พระเจ้าใหญ่ศรีเมือง

พระเจ้าใหญ่ศรีเมือง พระประธานในวิหารศรีเมือง เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่แต่ครั้งเริ่มสร้างเมืองอุบล เดิมประดิษฐานอยู่ที่วัดเหนือท่า (หน้าวัดสุปัฏฯ ปัจจุบัน) ต่อมาวัดเหนือท่า ขาดการดูแลจึงเป็นวัดร้าง พระครูวิโรจน์ รัตโนบล เจ้าอาวาสวัดทุ่งศรีเมือง ในสมัยนั้นนำญาติโยมสัปบุรุษ ไปอัญเชิญเคลื่อนย้ายมาเป็นพระประธานในวิหารศรีเมือง ได้ทำการบูรณะซ่อมแซมเศียรพระที่ชำรุดขึ้นใหม่ โดยจำลองให้เหมือนพระเหลาเทพนิมิต อำเภอพนา ญาติโยมรวมใจกันปิดทอง พระเจ้าใหญ่ศรีเมืองตลอดทั้งองค์ เปล่งปลั่ง น่าเลื่อมใสศรัทธา

วัดสุปัฏนารามวรวิหาร

วัดสุปัฏนารามวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ถนนสมเด็จ เป็นพระอารามหลวงและเป็นวัดธรรมยุติกนิกาย วัดแรกของอีสาน สร้างในปี พ.ศ.2396 โดยพระพรหมราชวงศา (พระอุปราชกุทอง) เป็นเจ้าเมืองอุบลราชธานี (สมัยรัชกาลที่ 4 แห่งราชวงศ์จักรี) วัดตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำมูล ภูมิทัศน์ร่มรื่นสวยงาม พระอุโบสถเป็นศิลปะแบบผสมผสาน ระหว่างแบบไทยภาคกลาง มีช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ซึ่งเป็นอิทธิพลจากจีน และเวียดนาม ตัวอาคารเลียนแบบตะวันตก ส่วนฐานเป็นแบบเขมร หน้าโบสถ์มีรูปสิงโตคล้ายของจริงสองตัว ภายในพระอุโบสถประดิษฐานพระสัพพัญญูเจ้า เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ขัดเงาไม้ปิดทองที่สง่างามมาก มีหอศิลปวัฒนธรรม เก็บรักษาโบราณวัตถุ เช่น เสมาหิน ศิลาจารึก และทับหลัง และที่วัดยังมีโปงไม้ตะเคียนที่ใหญ่ที่สุดในโลก

หอศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากวัดมีวัตถุโบราณและศาสนวัตถุเป็นจำนวนมาก โดยอยู่กระจัดกระจายในบริเวณวัด อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ 7 ได้รวบรวมไว้ด้วยมุ่งหมายจะสร้างพิพิธภัณฑ์สำหรับเมืองอุบล ตัวอาคารเป็นอาคารชั้นเดียวยกพื้นสูง ผนังก่ออิฐฉาบปูนทรงไทยมุข พื้นปูด้วยหินขัด หลังคามุงกระเบื้องเคลือบสีแดง มีมุขด้านใน หน้าบันปั้นเป็นลายกนก ล้อมวงล้อพระธรรมจักรเปล่งรัศมีและมุขข้างทั้งสอง หน้าบันปั้นเป็นลายเครือวัลย์ล้อมพระบรมธาตุ สร้างด้วยฝีมืออย่างประณีตเช่นเดียวกับพระอุโบสถ

โปงไม้ตะเคียนที่ใหญ่ที่สุดในโลก

วัตถุที่สำคัญ

1. ทับหลังแบบถาราบริวัติ เดิมถูกย้ายมาจากวัดสระแก้ว อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

2. หลักศิลาจารึกวัดสุปัฏนารามวรวิหาร หลักที่ 1 เป็นแผ่นศิลาสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทำด้วยหินทราย สีน้ำตาลเข้ม จารึกด้วยอักษรปัลลวะ ภาษาสันสฤต

3. พัดรอง เนื่องในงานบรมราชาภิเษกในรัชกาลที่ 5 พ.ศ.2416 เนื่องในงานบรมราชาภิเษกในรัชกาลที่ 6 พ.ศ.2454 เนื่องในงานบรมราชาภิเษกในรัชกาลที่ 7 พ.ศ.2468

โปงไม้ตะเคียนที่ใหญ่ที่สุดในโลก

สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2465 เมื่อตีหนึ่งครั้งดังข้ามฝั่งแม่น้ำมูลถึงอำเภอวารินชำราบ โดยมีพระครูวิโรจน์ รัตโนบล เป็นนายช่าง โดยใช้ซุงทั้งต้นขุดให้กลวง ภายในมีขนาดสูง 357 เซนติเมตร กว้าง 102.3 เซนติเมตร ขอบหนา 19 เซนติเมตร เป็นเครื่องบอกเวลาทำศาสนกิจของสงฆ์ และบริเวณท่าน้ำหน้าวัดยังมีวังมัจฉา ให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมและทำบุญให้อาหารปลาอีกด้วย

อุทยานมัจฉา

วัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ

เป็นวัดที่สำคัญวัดหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี สร้างเมื่อ ปี พ.ศ.2322 มีชื่อเดิมว่าวัดใต้เทิง ตาม ประวัติกล่าวว่า เดิมมีอยู่ 2 วัด คือวัดใต้เทิง และ วัดใต้ท่า ต่อมาได้ยุบ 2 วัด มาเป็นวัดเดียวกันในปี พ.ศ.2545 เรียกว่า วัดใต้เทิง แปลว่าเหนือหรือสูงขึ้นไป ต่อมาคำว่าเทิงเลือนหายไป เหลือแต่คำว่า วัดใต้ สิ่งสำคัญวัดนี้ คืออุโบสถ สร้างด้วยศิลปะ 3 ชาติ อยู่หลังเดียวกัน คือ หลังคาเป็นทรงไทยประยุกต์ ส่วนฐานเป็นศิลปะขอมผสมเวียดนาม เป็นที่ ประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดใหญ่หนัก 1 ตื้อ เนื้อทอง นาค สำริด หน้าตัก 51 นิ้ว (1.27 ม.) สูง 85 นิ้ว (2.12 ม.) ใช้ทอง นาค เงิน หล่อองค์พระ หนักเก้าแสนบาท (1 ตื้อ) ปางมารวิชัย มีความสำคัญเป็น 1 ใน 5 องค์ ในจำนวนพระเจ้าใหญ่องค์ตื้อในประเทศไทย ที่ เชียงใหม่ ชัยภูมิ หนองคาย และวัดพระโต กิ่งอำเภอ นาตาล จังหวัดอุบลฯ กับที่ประเทศลาว อีก 1 องค์

วัดบูรพาราม

สร้างขึ้นในราวปี พ.ศ.2436-2453 โดยพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ ได้สร้างถวายพระสีทา ชยเสโน แห่งวัดศรีอุบลรัตนาราม ด้วยศรัทธาที่เห็นท่านมานั่งวิปัสสนากรรมฐาน ณ บริเวณที่นี้เป็นประจำ และยังเคยเป็นที่จำพรรษาของอาจารย์ชื่อดังทางวิปัสสนากรรมฐาน ได้แก่ อาจารย์มั่น ภูริทัตตะเถระ อาจารย์ลี ธัมมธโร อาจารย์เสาร์ กันตสีโล และอาจารย์สิงห์ ขันตยคโม ปัจจุบันมีรูปเหมือนทำจากหินบริสุทธิ์จากลำน้ำต่างๆ เป็นที่เคารพ สักการะของชาวเมือง

สิมวัดบูรพาราม มีลักษณะเป็นสิมทึบรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 2 ห้อง หันหน้าออกสู่แม่น้ำมูล ส่วนฐานอาคารก่อด้วยอิฐเป็นฐานเอวขันแบบสิมอีสานทั่วไป ผนังมีโครงสร้างภายในเป็นไม้ระแนงฉาบด้วยดินเหนียว ผสมน้ำและฟางฉาบทับด้วยปูนขาวอีกครั้ง

หอไตร ลักษณะเป็นเรือนไม้ขนาด 3 ห้อง 2 หลัง คู่กัน ยกพื้นสูงด้วยเสาไม้กบหลังละ 8 ต้น มีชานเชื่อมตรงกลาง หลังคาเป็นทรงจั่ว หน้าจั่วทำลวดลายรัศมีพระอาทิตย์ ฝาผนังอาคารตีไม้ในแนวเฉียงเป็นลายก้างปลา ผนังด้านข้างมีหน้าต่างข้างละ 3 บาน รองรับด้วยหย่องลายแข้งสิงห์ ตอนล่างของผนังอาคาร โดยรอบตกแต่งลายบัวพันยักษ์ ประดับกระจกสีเหลือง ขาว และเขียว

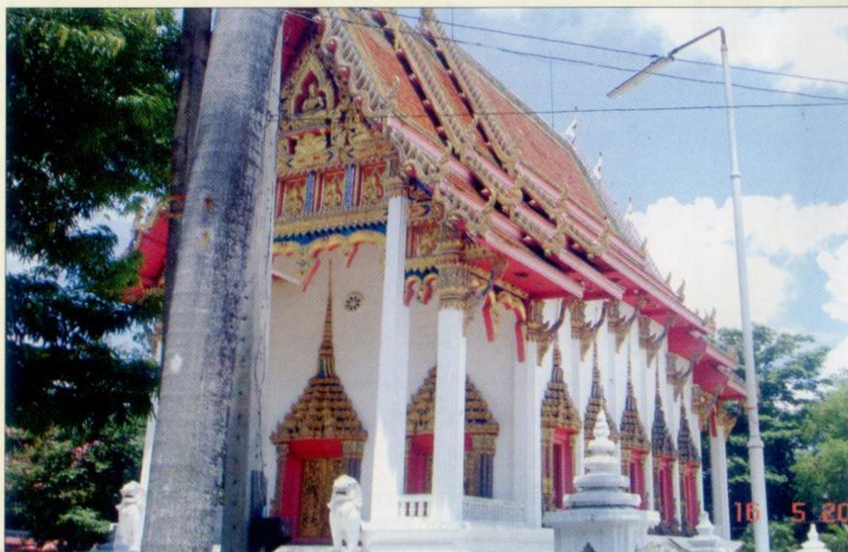

พระแก้วโกเมน

วัดมณีวนาราม

วัดมณีวนาราม (วัดป่าน้อย) ตั้งอยู่ที่ถนนหลวง อยู่ระหว่างวัดมหาวนาราม กับวัดทุ่งศรีเมืองสร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. 2332 ผู้สร้างคือ อุปฮาดก่ำ โอรสพระประทุมวรราชสุริวงศ์ (เจ้าคำผง)

พระแก้วโกเมน เป็นพระบูชาปางมารวิชัย ขนาดหน้าตัก กว้าง 4 นิ้ว สูงประมาณ 5 นิ้ว สันนิษฐานกันว่าอุบัติขึ้นมาพร้อมกับพระแก้วบุษราคัม ซึ่งประดิษฐานอยู่ ณ วัดศรีอุบลรัตนาราม พระแก้วโกเมน เป็นพระพุทธรูปอัญมณีในตระกูล นพรัตนชาติ คือ แก้วเก้าประการ อันได้แก่ สีขาวผ่องเพชรดี ทับทิมสีมณีแดง เขียวใสแสงมรกต เหลืองใสสดบุษราคัม แดงแก่ก่ำโกเมนเอก สีหมอกเมฆนิลกาฬ มุกดาหารหมอกมัว แดงสลัวเพทาย สังวาลย์สายไพฑูรย์

คณะกรรมการวัดมณีวนารามได้ อัญเชิญพระแก้วโกเมน ลงมาประดิษฐานให้พุทธศาสนิกชนได้กราบไหว้บูชาและสรงน้ำในเทศกาลวันวิสาขบูชา เพื่อเป็นสิริมงคลทุกปี

วัดแจ้ง

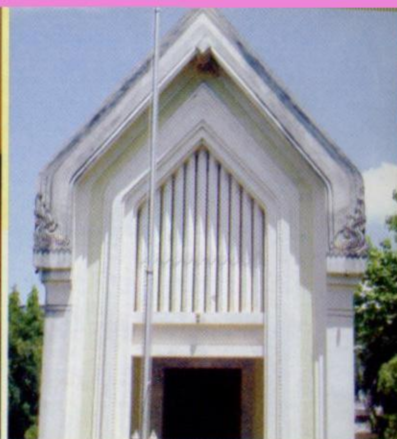

วัดแจ้งตั้งอยู่ที่ถนนสรรพสิทธิ์ เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมือง ตามประวัติกล่าวว่าสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2431 ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โดยการดำริของเจ้าราชบุตร (หนูคำ) หนึ่งในคณะอาญาสี่ผู้ปกครองเมืองอุบลราชธานีในสมัยนั้น โบราณสถานที่สำคัญคือ พระอุโบสถที่สร้างเสร็จ ในราวปี พ.ศ.2455 หรือหลังจากการตั้งวัด 24 ปี โดยญาท่านเพ็ง ได้รับการยกย่องว่ารูปทรงสวยงาม และมีงานจำหลักไม้ที่มีฝีมือแบบพื้นฐานโดยแท้ ซึ่งนับวันจะหาดูเป็นตัวอย่างศึกษาได้ยาก เป็นอุโบสถขนาดไม่ใหญ่นัก กว้างประมาณ 6 เมตร ยาว 15 เมตร สูง 10 เมตร ฐานเตี้ยหลังคาชั้นเดียวเดิมมุงด้วยกระเบื้องไม้ ต่อมาเปลี่ยนเป็นกระเบื้องดินเผา มีบันไดอยู่ด้านหน้าราวบันไดเป็นรูปจระเข้หมอบ ส่วนหน้าบันหน้าอุดปีกนกและรวงผึ้ง สลักไม้เป็นลายดอกบัว กอบัวอย่างสวยงาม โดยเฉพาะหางหงส์ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ ทำเป็นรูปหัวนาคตรงหงอนสะบัด ปลายเป็นกนกเปลว อุโบสถวัดแจ้งได้รับการบูรณะเรื่อยมา โดยพยายามให้คงสภาพเหมือนเดิมที่สุด ซึ่งนับเป็นโบราณสถานที่คุณค่าแห่งหนึ่ง ของจังหวัดอุบลราชธานี เคยได้รับเกียรติบัตรในงานนิทรรศการ “สถาปนิก 30” จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

วัดกลาง

วัดกลาง ตั้งอยู่ถนนราชวงศ์ ริมฝั่งแม่น้ำมูล สร้างเมื่อ พ.ศ.2325 โดยเจ้าราชวงศ์ (ก่ำ) ซึ่งเป็นบุตรของพระวรราชวงศา เป็นผู้สร้างใกล้กับคุ้ม หรือ "โฮงราชวงศ์" ตามคตินิยมแต่โบราณที่เสาะหาทำเลใกล้แม่น้ำ สร้างเมืองแล้วสร้างวัดควบคู่กัน ชื่อวัดเรียกตามทางน้ำไหล วัดที่เจ้าราชวงศ์สร้างอยู่ระหว่าง "วัดเหนือท่า" กับ "วัดใต้ท่า" จึงได้ชื่อว่า "วัดกลาง"

พระบทม์ เป็นพระประธานในวิหารเก่าแก่ ตั้งแต่ครั้งสร้างวัด เป็นพระพุทธปฏิมาปางมารวิชัย ที่งดงามมาก ขนาดหน้าตักกว้าง 78 นิ้ว (1.98 ม.) สูง 108 นิ้ว (2.75 ม.) สร้างด้วยอิฐ ดินเหนียว ผสมเกสรดอกบัวและว่านจำปาศักดิ์ป่นละเอียด อธิษฐานก่อปั้นเป็น องค์พระบทม์ ไม่มีเหล็กเสริมภายในและ ใช้เกสรดอกบัวป่นละเอียดคลุกเคล้ากับยางบง น้ำแช่หนังวัวเผา น้ำแช่เปลือกเม็ก น้ำข้าวเจ้าต้ม หินเผาไฟป่นละเอียด น้ำอ้อยเคี่ยวให้เหนียวผสมเป็นเนื้อเดียวกันดีแล้ว ใช้ฉาบทาให้เป็นผิวของพระบทม์ ด้วยกรรมวิธีแบบโบราณที่เรียกขานกันว่า ปูนน้ำอ้อย "พระบทม์" มาจากคำว่า ปทุม - ปทม - บทม์ หมายถึง "พระดอกบัว" ได้แก่ บัวหลวง มีสีแดง กลิ่นหอม เป็นพระพุทธรูปที่ประสาทพรเกื้อกูล ให้เกิดความสำเร็จตามแรงแห่งสัจจาธิษฐานปรารถนา คนรุ่นเก่าเมื่อจะกล่าวถึงของสำคัญและเก่าแก่ของเมืองอุบลแล้ว ชอบกล่าวคำว่า "พระบทม์วัดกลาง พระบางวัดใต้ หอไตรวัดทุ่ง"

วัดพระธาตุหนองบัว

วัดพระธาตุหนองบัว เป็นวัดราษฎร์นิกายธรรมยุต อยู่อำเภอเมืองอุบลราชธานี ห่างจากศาลากลางจังหวัด ไปทางด้านทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร บนถนนธรรมวิถี แยกจากถนนชยางกูร ไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 500 เมตร สร้างเมื่อปี พ.ศ.2498 มีพื้นที่ทั้งหมด 50 ไร่ 1 งาน 19 ตารางวา เป็นวัดสำคัญวัดหนึ่ง ของจังหวัดอุบลราชธานี ภายในวัดมีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ คือพระธาตุเจดีย์ศรีมหาโพธิ์ ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ครบรอบ 25 ศตวรรษของพุทธศาสนาในปี พ.ศ.2500

พระธาตุเจดีย์ศรีมหาโพธิ์นั้น ได้จำลองแบบมาจากเจดีย์ที่พุทธคยา ประเทศอินเดีย เป็นสถานที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ รอบองค์พระธาตุเป็นกำแพงแก้ว ซึ่งทั้ง 4 มุม ของกำแพงแก้ว ได้ประดิษฐานพระเจดีย์ขนาดเล็กอีก 4 องค์ ภายในองค์พระธาตุมีประตูทางเข้าทั้ง 4 ด้าน พระธาตุองค์เดิมมีขนาดกว้างด้านละ 5 เมตร สูงประมาณ 17 เมตร เมื่อสร้างใหม่ครอบองค์เดิม คือ-พระบรมธาตุที่เห็นในปัจจุบัน มีขนาดใหญ่มาก ฐานสี่เหลี่ยมกว้างด้านละ 17 เมตร สูง 56 เมตร เสร็จสมบูรณ์ในปี 2512 ด้านหลังของพระบรมธาตุ เป็นที่ตั้งของศาลาการเปรียญ ซึ่งใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและประเพณี กลุ่มของฆราวาสจะรวมกันอยู่ด้านหลัง ซึ่งเป็นกุฏิที่สร้างอยู่ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งเป็นป่าโปร่ง ส่วนกุฏิของแม่ชี จะแยกพื้นที่ไปอยู่นอกวัด

วัดบ้านนาควาย

วัดบ้านนาควาย ตั้งอยู่ถนนสุขาสงเคราะห์ อยู่ทางทิศเหนือของกองบิน 21 ในปัจจุบัน เดิมชื่อวัดบ้านหนองผักแฮด ต่อมาเกิดโรคระบาดสัตว์เลี้ยงล้มตายเป็นอันมาก ทำให้ชาวบ้านอพยพไปอยู่ที่อื่น เหลือชาวบ้านประมาณ 10 หลังคาเรือน ได้ย้ายไปอยู่ตามไร่นาและตั้งชื่อหมู่บ้านใหม่ว่าบ้านนาควาย และหาทำเลสร้างวัดเพื่อจะได้ทำบุญตามจารีตประเพณีของหมู่บ้าน ชื่อวัดบ้านนาควาย ซึ่งสร้าง พ.ศ. ใดไม่ปรากฏหลักฐาน แต่คาดว่าไม่ต่ำกว่า 200 ปี เมื่อปี พ.ศ.2410 ได้ประกาศเป็นพัทธสีมา มีเนื้อที่ทั้งหมด 13 ไร่ 1 งาน 95 ตารางวา ปัจจุบันพระครูโสภณขันตยาภรณ์เป็นเจ้าอาวาส

พ.ศ.2530 กรมศิลปากรได้มาสำรวจโบราณสถาน โบราณวัตถุ และจิตรกรรมฝาผนัง ทางอีสานใต้ และได้พบภาพพุทธประวัติ เป็นภาพเก่าแก่ที่คนสมัยโบราณได้วาดไว้ในพระอุโบสถ เป็นภาพกิจกรรมฝาผนัง ซึ่งมีความสวยงามแปลกตา เป็นภาพที่หาดูได้ยากในปัจจุบันนี้ จึงได้จดทะเบียนเป็นโบราณวัตถุ

วัดสารพัฒนึก

วัดสารพัฒนึก ทรงสร้างโดย พลตรี พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ เมื่อปี พ.ศ.2436 การตั้งชื่อวัดตามนามของพระองค์ คือ

สรรพสิทธิ แปลว่า สำเร็จทุกอย่าง จึงได้คำว่า สารพัด

ประสงค์ แปลว่า ความต้องการ จึงได้คำว่า นึก

รวมเป็นสารพัดนึก ต่อมาคำว่าพัด เปลี่ยนเป็น พัฒ เพื่อจะได้มีความหมาย วัดสารพัฒนึก เป็นวัดประจำพระองค์และเป็นที่พำนักของ พระภิกษุม้าว โกณฑญโญ ซึ่งเป็นพระพี่ชายของหม่อมเจียงคำ ชุมพล พระชายาของพระองค์ ตั้งอยู่คู่กับโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ เป็นพระอนุสรณ์ถาวร

เมื่อพระองค์ทรงสร้างวัดเสร็จแล้ว ได้กราบบังคมทูลขอพระประธาน จากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เพื่อที่จะนำมาเป็นพระประธานประจำวัดสารพัฒนึก ที่สร้างวัดขึ้นใหม่ ในหลวงรัชกาลที่ 5 ทรงพระราชทานพระเกสรดอกไม้ให้

พระเกสรดอกไม้

ซึ่งพระเกสรดอกไม้นี้ พระองค์ทรงสร้างขึ้นจากเกสรดอกไม้ที่ประชาชนทั่วไป นำไปบูชาพระแก้วมรกต ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร ได้นำเกสรดอกไม้เหล่านั้น มาสร้างเป็นพระพุทธรูปเมื่อทรงสร้างเสร็จแล้ว ได้พระราชทานไปประดิษฐานตามพระอารามต่างๆ ทั่วราชอาณาจักร และองค์หนึ่งในจำนวนนั้นประดิษฐานอยู่ที่ วัดสารพัฒนึก ทุกปีในเดือนมกราคม เทศกาลบุญประจำปีของวัดสารพัฒนึก จะอัญเชิญมาประดิษฐานให้สาธุชนกราบไหว้สักการะบูชา เพื่อเป็นสิริมงคลสวัสดี

พระอาจารย์เสาร์ กันตสีโล

วิหารอนุสรณ์สถานหลวงปู่เสาร์ กันตสีโล

วัดเลียบ

วัดเลียบ ปรากฏว่าได้สร้างขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2391 แล้ว ร้างไปคราวหนึ่งจนถึงปีพุทธศักราช 2435 พระอาจารย์เสาร์ กันตสีโล พระอาจารย์ฝ่ายวิปัสสนาธุระ มาครองวัด แล้วบุกเบิกเสริมสร้างวัด ขอรับพระราชทานเป็นวิสุงคามสีมา พ.ศ.2439 ชื่อวัดเลียบ น่าจะมาจากวัดสร้างขึ้นเลียบคันคูเมือง

เสาศิลาจารึกพระเจ้าอโศกมหาราช

วัดสุทัศนาราม

วัดสุทัศนาราม

เจ้าพระราชบุตร (สุ้ย) ต้นตระกูลบุตรโลบล สร้างขึ้นในที่สวนของท่าน เป็นวัดที่สามของเมืองอุบลราชธานี ตั้งอยู่ชายทุ่งศรีเมืองด้านเหนือ มองดูสง่างามมากและตรงกับชื่อของท่าน จึงให้นามว่าวัดสุทัศนาราม

วัดไชยมงคล

เมื่อเจ้าพรหมเทวานุเคราะห์วงศ์ ได้ขึ้นมาเป็นเจ้าครองเมืองอุบลราชธานีคนที่สี่ และในช่วงนั้นได้เกิดกบฏฮ่อที่นครเวียงจันทร์ประเทศลาว ท่านได้รับคำสั่งให้ยกทัพไปปราบกบฏ และได้มาตั้งทัพพักอยู่บริเวณนี้ ซึ่งมีต้นโพธิ์เป็นจำนวนมาก มีความร่มรื่น เป็นชัยภูมิที่ดี ก่อนที่จะยกทัพไปปราบกบฏฮ่อที่เวียงจันทร์ เมื่อได้ชัยชนะกลับมาแล้วจึงสร้างวัดที่ตรงที่ได้มาพักเอาชัยแต่แรกนั้นให้นามว่าวัดไชยมงคล และได้อัญเชิญเอาพระพุทธรูปสำริดศิลปะล้านช้างปางเปิดโลก 1 องค์ ปางมารวิชัย 2 องค์มาไว้ในวัดนี้

พระพุทธชินราช

วัดทองนพคุณ

วัดนี้ตั้งอยู่ถนนสรรพสิทธิ์ ราชบุตร (หนูคำ) ได้สร้างวัดทองนพคุณขึ้นประมาณ พ.ศ.2418 ท่านเป็นบุตรของราชบุตรสุ้ย กับ นางทอง (ต้นตระกูล บุตโรบล) โดยสร้างในที่สวนของท่าน เพื่ออุทิศส่วนกุศลแด่มารดาของท่านคือ ญาแม่ทอง แล้วให้นามวัดตามนามของมารดาของเจ้าพระบุตรคำ ว่าวัดทองนพคุณ เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่มารดา

วัดพลแพน

วัดพลแพน ตั้งอยู่บนถนนพลแพนตัดกับถนนพโลรังฤทธิ์

พระพิทักษ์ชุมพล (บัวริน) และกวนเมือง (แพน) เมืองอุบลราชธานีได้พร้อมใจกันสร้างวัดขึ้นที่ทุ่งนาของท่านทั้งสอง ให้ชื่อว่าพลแพน ตามนามของท่านคือ พิทักษ์ชุมพล และกวนเมือง (แพน) มารวมกันเป็นวัดพลแพน ได้สร้างศาลาการเปรียญ โบสถ์ และพระพุทธรูปในโบสถ์ไว้องค์หนึ่ง ภายหลังได้รื้อศาลาการเปรียญและรื้อโบสถ์สร้างเป็นหลังเดียวกันดังทุกวันนี้

วัดปทุมมาลัย

เดิมชื่อวัดหนองยาง พ.ศ.2425 พระปทุมธานี (เหลี่ยม) กรมการเมือง บริจาคที่ดิน 15 ไร่ 2 งาน 20 ตารางวา พร้อมเป็นประธานในการสร้างวัดและเปลี่ยนชื่อเป็น วัดปทุมมาลัย มีพระเจ้าวิเศษ พระเจ้าประเสริฐ เป็นพระพุทธรูปประจำวัด มีอักษรล้านนาจารึกที่ฐานพระพุทธรูป ตอนหนึ่งว่า "หลวงทิพย์แม่กองสัก กับสัปบุรุษทั้งปวง สร้างพระปฏิมากรณ์ไว้ เมื่อ พ.ศ.2406" ถือเป็นหลักฐานว่า วัดนี้สร้างมากว่าร้อยปีแล้ว

วัดศรีประดู่

วัดศรีประดู่

เดิมบ้านดู่ยังไม่มีวัด ต้องอาศัยวัดของคุ้มบ้านอื่นบำเพ็ญกุศลในเทศกาลต่างๆ พ.ศ.2508 พ่อใหญ่บู่ ทองมี และพ่อใหญ่มา จูมพระบุตร ซึ่งเป็นชาวบ้านที่มีฐานะดี มีความคิดตรงกันอยากสร้างวัด จึงชักชวนกันไปปรึกษาหารือ พระสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่วัดต่างๆ ในเมืองอุบลฯ และพระสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่ต่างสนับสนุนอนุโมทนาเห็นดีเห็นชอบด้วย พ.ศ.2511 ได้ประชุมคณะสงฆ์ ชาวบ้านและเริ่มดำเนินการสร้างวัดในพื้นที่ป่าช้าเก่าและยกเป็นสำนักสงฆ์ ชื่อว่า วัดศรีประดู่ทรงธรรม ต่อมาได้รับอนุญาตให้เป็นวัดโดยสมบูรณ์ เมื่อ วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ.2518 เปลี่ยนชื่อเป็นวัดศรีประดู่

วัดศรีประดู่ ตั้งอยู่ ถนนบูรพานอก อ.เมือง จ.อุบลฯ มีเนื้อที่ 9 ไร่ 55 ตารางวา

วัดสว่างอารมณ์

สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2414 นามผู้ตั้งคนแรกไม่ปรากฏเพราะหาหลักฐานอะไรไม่ได้ ไม่มีจารึกไว้ในที่ใดๆ ปรากฏแต่ว่าชาวบ้านสว่างร่วมสามัคคีกัน จัดตั้งขึ้นตามจิตศรัทธาแต่ไม่ปรากฏหัวหน้าหรือทายก เดิมชื่อวัดสว่าง เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งของเมืองอุบล เป็นวัดราษฎ์มหานิกายคณะเดิม สมัยญาท่านพ้วย เป็นเจ้าอาวาส ท่านทำงานอะไรท่านชอบทำตามอารมณ์เสมอ คณะศิษยานุศิษย์ จึงให้นามใหม่ว่า วัดสว่างอารมณ์

วัดป่าแสนอุดม

วัดป่าแสนอุดม ตั้งอยู่ถนนสุขาอุปถัมถ์ ผู้ใหญ่บ้าน นายกัณหา มีกัญญา ได้ถวายที่ดินสร้างวัด จำนวน 10 ไร่ แต่ก่อนเป็นป่า ตั้งเป็นสำนักสงฆ์ปี พ.ศ.2500 และพระครูสุทัศน์ โสมกุล เจ้าอาวาสขอตั้งวัด เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2511 ซึ่งท่านเป็นเจ้าอาวาสตั้งแต่ก่อตั้งวัดจนถึงปัจจุบัน และท่านมีชื่อเสียงในการรักษาโรคแผนโบราณด้วยสมุนไพร

วัดกุดคูณ

ตั้งอยู่ถนนพโลชัย ตำบลในเมือง พระครูเจ้าอาวาสวัดสว่างอารมณ์ ได้พาญาติโยมสร้างขึ้น เมื่อปี พ.ศ.2484 มีเนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 50 ตารางวา ปัจจุบันมีพระครูสารธรรมประคุณ เป็นเจ้าอาวาส ท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการสอนพระกรรมฐานเจริญภาวนา ให้พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป เป็นวัดที่มีความร่มรื่น สวยงามมาก

ศาลาการเปรียญสวยงามมาก

วัดท่าวังหิน

เป็นวัดราษฎร์ ตั้งอยู่ชุมชนท่าวังหิน เริ่มสร้าง พ.ศ. ใด ไม่ปรากฏแน่ชัด เมื่อประมาณปี พ.ศ.2471 พระธุดงค์ (ญาท่านอาจ) ได้นำพระสงฆ์และญาติโยมสร้างโรงธรรมขึ้น (ศาลา) ตั้งชื่อว่าวัดท่าวังหิน มีปูชนียวัตถุ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่สำคัญ ได้แก่ พระเจ้าใหญ่ศรีสรรเพชร และหลวงพ่อหินทั้ง 3 องค์ ซึ่งสร้างสมัยเชียงแสน สุโขทัย อู่ทอง จึงให้นามว่าหลวงพ่อแสน หลวงพ่อสุโข หลวงพ่ออู่ข้าว อู่น้ำ เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ล้ำค่า รูปทรงงดงาม ประวัติที่มาไม่ชัดเจน พบครั้งสุดท้ายที่อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้อัญเชิญมาประดิษฐานอยู่ที่วัดท่าวังหิน

หลวงพ่อหินทั้ง 3 องค์ นามว่า แสน สุโข อู่ข้าว อู่น้ำ

วัดศรีแสงทอง

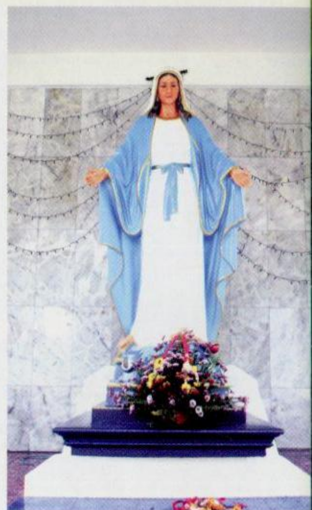

ตั้งอยู่ถนนอุบล-ตระการ ด้านทิศตะวันออกสนามบินนานาชาติ ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายมาลี แสงทอง และภรรยานางเหมือน แสงทอง ได้ถวายที่ดินสร้างวัด จำนวน 6 ไร่ 3 งาน 79 ตารางวา และหลวงพ่อสี เทสโร อดีตเจ้าอาวาสวัดสารพัฒนึก ได้เป็นผู้ดำเนินการสร้างวัด เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2525 จึงได้ชื่อว่าวัดศรีแสงทอง เป็นชื่อที่มีความหมายเป็นสิริมงคล ทำให้มีญาติโยมนิมนต์ไปทำบุญขึ้นบ้านใหม่ เปิดสำนักงานใหม่ หรืองานมงคลต่างๆ อยู่เสมอ

อาสนวิหารแม่พระนิรมล
(วัดบุ่งกะแทว)

604 ถ.พรหมราช อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000
โทร (045) 262656-8

เป็นวัดคาทอลิก วัดแรกของภาคอีสาน คนทั่วไปนิยมเรียกว่า วัดโรมัน พระสงฆ์คณะมิสซัง ต่างประเทศแห่งกรุงปารีส เป็นผู้เริ่มก่อตั้ง เมื่อปี ค.ศ.1881 เดิมเป็นวัดเล็กๆ มีสัตบุรุษประมาณ 30 คน ต่อมาเป็นศูนย์กลางของงานแพร่ธรรมในภาคอีสาน อยู่เป็นเวลายาวนานในอดีต จนกลายเป็นวัดขนาดใหญ่ และเป็นวัดศูนย์กลางของสังฆมณฑลอุบลราชธานี

ปัจจุบัน มีสัตบุรุษ	ประมาณ 3,700 คน
มิสซาวันอาทิตย์	6.30 น. 9.00 น. และ 16.00 น.
วันเสาร์	6.00 น. และ 19.30 น.

มัสยิดอัลบัยตุลลาฮ์

มัสยิดกลางอุบลราชธานี

มัสยิดกลางอุบลราชธานีหรือมัสยิดอัลบัยตุลลาฮ์ แปลว่า ที่อยู่ของพระเจ้า แต่ก่อนเป็นสุสาน พ.ศ.2491 ต่อมาได้ก่อสร้างเป็นมัสยิด จดทะเบียนเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2537 โดยมีคณะกรรมการเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ มัสยิดตั้งอยู่ถนนอุปลีสาน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เปิดให้ละหมาดทุกวัน วันละ 5 เวลา

มัสยิดมีการจัดงานเทศกาลงานบุญประจำปี 2 ครั้ง ครั้งแรก คือ เทศกาลอีดิ้ร ฟิตตี้ เป็นเทศกาลสิ้นสุดการละศิลอด (รอมฎอม) มีการละหมาดร่วมกัน มีการแจก ข้าว 2 กิโลครึ่ง แก่คนยากจน ครั้งที่ 2 คือ เทศกาลวันตรุษอีดิ้ร อัลฎาฮาร์ เป็นเทศกาลปีใหม่ มีการละหมาดร่วมกัน มีการแจกซะกาต เป็นเงินของผู้ที่ค้าขายได้กำไรในแต่ละปีโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ แจกให้กับคนยากจน

ศาลเจ้าพุทธก๋ง

ตั้งอยู่ถนนพรหมเทพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ก่อสร้างเมื่อประมาณปี พ.ศ.2403 เดิมเป็นศาลเจ้าขนาดเล็ก ก่อด้วยอิฐก้อนโตๆ หลังคามุงหญ้าคา ต่อมาประมาณ พ.ศ. 2461-2462 นายลิบเกียง แซ่ตั้ง หลวงโกษา (บิดาหลวงอนุกูลกิจเกษม) นายจิ้งสูง แซ่ตั้ง และพ่อค้าคหบดีจังหวัดอุบลราชธานี ได้ร่วมกันสละทรัพย์จ้างนายช่างจีนกวางตุ้ง ชื่อนายเซย (ไม่ทราบแซ่ใด) ก่อสร้างเป็นตัวตึกสองหลังแฝด ก่อด้วยอิฐถือปูนหลังคามุงด้วยกระเบื้อง ซึ่งเป็นตัวอาคารในปัจจุบัน

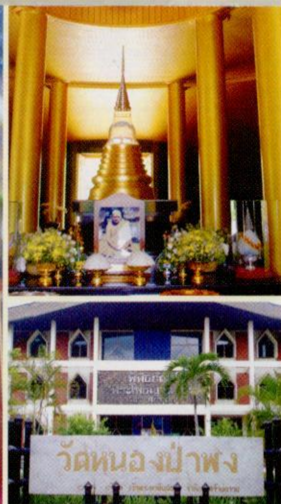

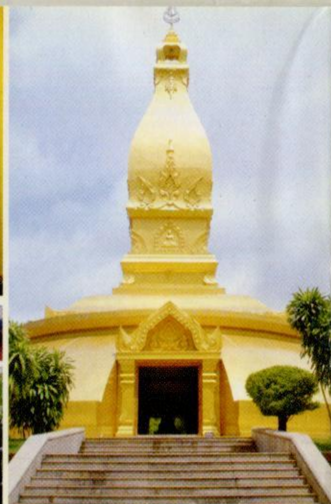
ศาลเจ้าพุทธก๋ง เป็นสถานที่สักการะกราบไหว้เพื่อให้เป็นสิริมงคล มากกว่าที่จะแสดงอภินิหารใดๆ มีการจัดงานสมโภชเจ้าตามความเชื่อที่ว่า เจ้าจะเสด็จลงมาโปรดสัตว์ในโลกมนุษย์ปีละครั้ง ประมาณเดือน 10 จีน (ระหว่างพฤศจิกายน – ธันวาคม) มีการจัดงานแสดงงิ้วฉลอง

รูปเคารพของศาลเจ้า มีรูปแกะสลักกวนอู (กวงกง) รูปกวนเพ้ง (บุตรกวนอู) รูปจิวซาง รูปพุทธก๋งพุทธหม้า รูปซาซัวก๊กอ้วง (จ้าวแห่งภูเขา)

วัดหนองป่าพง

จุดเริ่มต้นของวัดหนองป่าพง เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2497 (ขึ้น 4 ค่ำ เดือน 4) พระโพธิญาณเถระ (ชา สุภัทโธ) ท่านได้เดินธุดงค์มาถึง "หนองป่าพง" พร้อมด้วยลูกศิษย์จำนวนหนึ่ง เมื่อเดินทางมาถึง ก็ได้ทำการปักกลดเรียงรายอยู่ตามชายป่าประมาณ 5-6 แห่ง เดิมนั้นเคยเป็นวัดร้าง และป่าช้ามาก่อน สภาพทั่วไปนั้นเป็นหนองน้ำ มีต้น "พง" ขึ้นอยู่ทั่วไป จึงเรียกป่าบริเวณแถบนี้ว่า "หนองป่าพง" โดยระยะแรกๆ หลวงปู่ชา สุภัทโธ และลูกศิษย์ต้องต่อสู้อย่างเด็ดเดี่ยวกับไข้ป่า ซึ่งขณะนั้นชุกชุมมากเพราะเป็นป่าทึบ ยามพระเณรป่วย หายารักษายาก ต้องต้มบอระเพ็ดฉันท์ พอประทังไปตามมีตามเกิด โดยที่ท่านไม่ยอมขอความช่วยเหลือจากผู้อุปฐากเลย เพราะว่าท่านต้องการให้ผู้ที่มาพบเห็นด้วยตาแล้วเกิดความเลื่อมใสเอง

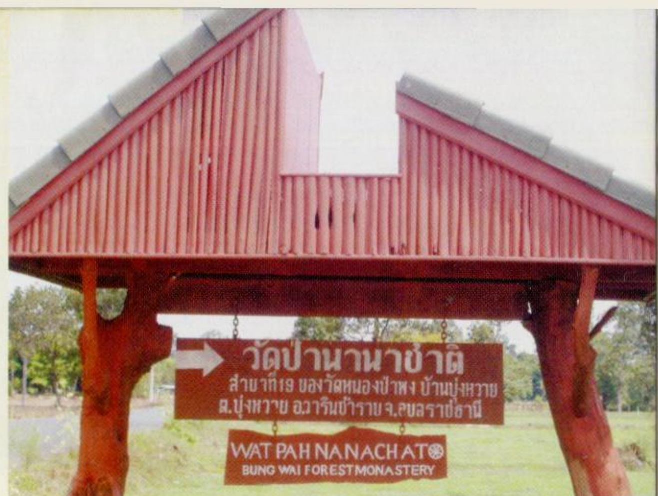
สถาปัตยกรรมที่สำคัญของวัดหนองป่าพง คือ

1. พระอุโบสถ ซึ่งเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ซึ่งเกิดจากแนวความคิดของหลวงปู่ชา สุภัทโธ คือ พระอุโบสถ หลวงปู่ชา

2. เจดีย์บรรจุอัฐิหลวงปู่ชา ซึ่งเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมอีสานกับ ล้านช้าง โดยศิษยานุศิษย์หลวงปู่ชา สุภัทโธ ได้สร้างขึ้นเพื่อบรรจุอัฐิหลวงปู่ชา ซึ่งท่านได้มรณภาพ เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2534 เวลา 05.20 น. ณ โรงพยาบาลสรรพสิทธิ์ประสงค์ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

3. พิพิธภัณฑ์พระโพธิญาณ เป็นอาคารที่จัดแสดงเครื่องใช้ สิ่งของสมัยโบราณ

วัดป่านานาชาติ

วัดป่านานาชาติ

ตั้งอยู่ที่บ้านบุ่งหวาย ตำบลบุ่งหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ไปเส้นทางศรีสะเกษ ประมาณ 14 กม. ตามทางหลวงหมายเลข 226 วัดป่านานาชาติ เป็นอีกสาขาหนึ่งของวัดหนองป่าพง ในวัดจะมีพระชาวต่างประเทศบวช จำพรรษาเป็นจำนวนมาก เพื่อศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย และปฏิบัติทางวิปัสสนากรรมฐาน ปัจจุบันมี เจ้าอาวาสเป็นชาวต่างประเทศ พระภิกษุในวัดเกือบทุกรูปจะสามารถพูดภาษาไทย สวดภาษาบาลีได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นพระที่เคร่งครัดในพระธรรมวินัย ทำให้เป็นที่เคารพศรัทธาแก่พระพุทธศาสนิกชนทั่วไป

วัดบ้านนาเมือง

วัดบ้านนาเมือง

วัดบ้านนาเมืองหรือวัดสระประสานสุข เป็นวัดที่มีอุโบสถรูปเรือสุพรรณหงส์ ที่แปลกและยิ่งใหญ่ งดงามมาก อุโบสถตั้งอยู่บนเรือสุพรรณหงส์ กลางสระน้ำใหญ่ ซึ่งประดับตกแต่งด้วยเซรามิก นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมมาเยือนเมืองอุบลไม่ควรพลาดชม

1 วัดหลวง
2 วัดศรีอุบลรัตนาราม
3 วัดมหาวนาราม
4 วัดทุ่งศรีเมือง
5 วัดสุปัฏนารามวรวิหาร
6 วัดพระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ
7 วัดบูรพาราม
8 วัดมณีวนาราม
9 วัดแจ้ง
10 วัดกลาง
11 วัดพระธาตุหนองบัว
12 วัดบ้านนาควาย
13 วัดกุดคูณ
14 วัดสารพัฒนึก
15 วัดเลียบ
16 วัดสุทัศนาราม
17 วัดไชยมงคล
18 วัดทองนพคุณ
19 วัดพลแพน
20 วัดปทุมมาลัย
21 วัดศรีประดู่
22 วัดสว่างอารมณ์
23 วัดป่าแสนอุดม
24 วัดท่าวังหิน
25 วัดศรีแสงทอง
26 วัดบ้านนาเมือง
27 ศาลเจ้าพุทธกิ่ง
28 มัสยิดอัลบัยตลลาฮ์
29 อาสนวิหารแม่พระนิรมล

- เทศบาลนครอุบลราชธานี Ubonratchathani Municipailty
- ศาลากลาง City hall
- ธนาคาร Bank
- วัด Temple
- ปั๊มน้ำมัน Gas station
- ททท. TAT
- สนามกอล์ฟ Goft Driving Range
- สวนสาธารณะ Park
- โรงแรม/ที่พัก Hotels and accommod
- โรงพยาบาล Hospital
- ศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน
- สถานีดับเพลิง

จัดทำโดย

ฝ่ายส่งเสริมการท่องเที่ยว
เทศบาลนครอุบลราชธานี
147 ถนนศรีณรงค์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี
www.cityub.net

ขอกราบขอบพระคุณ

เจ้าอาวาสวัดทุกวัด
ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่กรุณาให้ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

หนังสือเล่าเรื่องเมืองอุบล
โดย...บำเพ็ญ ณ อุบล

BLANK

“อย่าไปดีใจ เสียใจ กับคำพูดคนอื่น
อย่าไปฝากหัวใจไว้กับคนอื่น
ต้องฝากหัวใจไว้กับพระธรรม”

